

A MURA-MENTE TERMÉSZETI ÉRTÉKEI¹

Április 17-én a letenyei Városi Könyvtárban *Kovács Kálmán*, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium államtitkára avatta fel hazánk 201. tájvédelmi körzetét.

A tájvédelmi körzet gyakorlatilag a Mura folyó nyomvonalát követi végig 48 km hosszan, 1904 hektáros körzeten belül.

A Zala megye délnyugati szegélyén kanyargó Mura folyó a Kerka torkolattól a Drávába ömlésig alkot határzónát Magyarország és Horvátország között. A tájképet a gyors sodrású és szeszélyes Mura folyó időszakos árvizei, zátonyokat, új partszakaszokat, szigeteket, holtágakat építő és romboló tevékenysége határozza meg. A folyó kis vízjátéka és medrének folyamatos vándorlása miatt a folyó menti ártéri növényzet klasszikus elrendeződése kevésbé markáns, mint nagyobb folyóinknál. Az állatvilág jellegzetes képviselői a szitakötők, valamint a ritkább lepkefajok közül a magyar színjátszólepke is.

A Murában és vízrendszerében több mint 50 halfajt mutattak ki, ebből 13 védett. A legritkábbak közé tartozik a felpillantó küllő és a magyar bucó. A lápi póc a kárásszal, a compóval és a réti csíkkal egy élőhelyen, a feltöltődő holtágakban, mocsarakban él. A folyó környéke jelentős szerepet tölt be ősszel és tavasszal a költöző madarak életében. Mielőtt elvonulnának, a szürke gém és a nagykócsagok csapatokban gyülekeznek a bányatavaknál és holtágaknál. A fekete gólya az ártéri erdők legháborítatlanabb részein fészkel. A réti sas szintén megtelepedett már a Mura mentén is, a holtágaknál a kis vöcskök, vízityúkok költenek. A növénymentes zátonyokon látni kis lilét is.

Valamennyi vízfelületnél megfigyelhetők a vidra nyomai. A hód az elmúlt évtizedben jelent meg a területen, a kedvező életfeltételek következtében már a Murán is él néhány család.

Lelkes András

A tájvédelmi körzet logóján a térségben élő erdei szitakötő és a magyar bucó látható.

¹ A letenyei városi könyvtárban megnyílt fotókiállítást kísérő május 18-i előadás összefoglalója (szerk.)